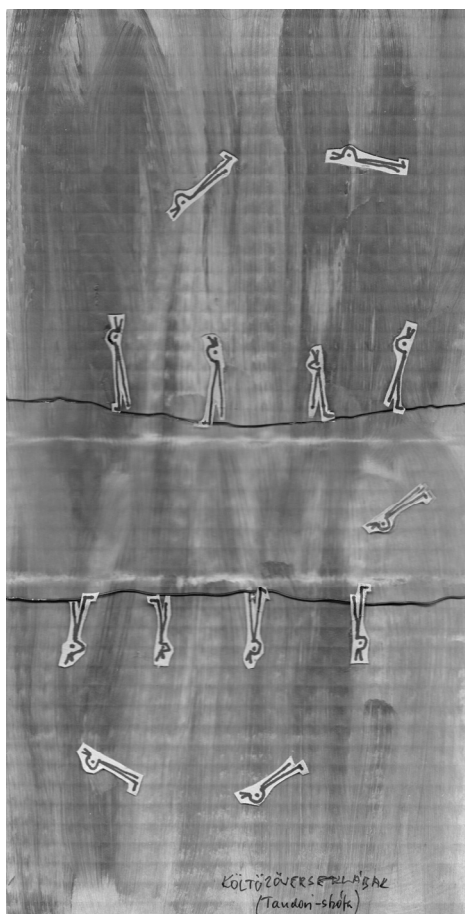

A kert eladása a ciklikus ismétlődés víziójában szerkezetileg azonossá válik az államosítással, a fikció megbocsátó munkájának eredményét teljes kifosztottságként érzékeli a zárlat: innen már nem lehet hová hátrálni tovább. Korántsem bizonyos tehát, hogy a fikció képes volt-e elvégezni a feladatát.

Ez visszautal minket a nyitó mondatokhoz, a Szenteste előtti temetőlátogatáshoz, Anikó, Térey János halott kicsi nővőre sírjának felkereséséhez. Ezek a délutánok a szülők, a család legmeghittebb együttléteinek pillanatai a közös gyászban, amely elválaszthatatlanul egymáshoz kapcsolja őket.

Itt és így állunk, az utolsó Térey-szöveg munkája révén megnyíló lehetőség kapujában: a kíméletlen feloldozás reménye alatt.

HÁY JÁNOS: KÖLTÖZŐ VERSEKLÁBAK (TANDORI-STRÓFA)